

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt — kr.
Fél évre	2 frt — kr.
Negyed évre	1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Feltámadás vagy Szentlélek?

Hosszas vajudás után végre megérett az országos erdészeti altiszti segély és nyugdíj egyesület eszméje annyira, hogy az annak létesítésére hivatott országos gyűlést egybe hívhattuk s annak határnapját a közeledő husvéti ünnepekre kitűzhettük, midőn azonban ezt tettük, ezzel korán sem mondtuk ki az utolsó szót, hanem természetyszerűleg meghagytuk az érdekeltek és hivatottak jogát arra nézve, hogy ebbben az irányban véleményeiket nyilvánítsák. Az érdeklődésnek örvendetes jeléül szolgál, hogy mindjárt eleivel három helyről is kaptunk figyelemre méltó ellenvetéseket, melyeket lapunk mult számában közöltünk is, fenntartván magunknak a hozzá szólás jogát, melyet most akarunk gyakorolni, a sorrendet azonban nem tartjuk meg, hanem kezdjük az utolsóval, melyben Pál János számadó erdőőr igen tisztelt kartársunk nyilatkozik.

Ügyünk barátjának azt a nézetét, hogy az ember a sátoros ünnepeket családja körében s tán még Istennek házában szereti leginkább eltölteni, teljes mértékben osztjuk, méltányoljuk és magunkévá tesszük, a mennyiben magunk is ennek az elvnek hódolunk s éppen azért választottunk ki a gyűlés megtartására egy első rangú sátoros ünnepet, abban a biztos meggyőződésben, hogy ekkor tartván meg gyűlésünket nem csak hogy családjaink körében maradunk, hanem egyúttal Istenünknek is szolgálunk, mert vajjon nem családjaink körében leszünk-e akkor, természetesen nem testilg,

hanem szellemileg, midőn azok jövőendő sorsáról gondoskodva tanácskozunk s nem-e teszünk Istennek szolgálatot, midőn előtte kedves dolgot cselekszünk? Azzal pedig, hogy csak az első ünnep estéjén gyülekezzünk, mit sem nyernénk, kivált a távolabb vidékeken lakók, mert hiszen nyilván már annak a napnak kora reggeli órájában kellene utra kelniük. E miatt tehát ne aggódjunk, mert hiszen Isten és ember előtt kedves dolgot akarunk cselekedni, mihez éppen a nagy ünnepek a legalkalmasabbak. Ehez járul még az is, hogy a résztvevők legnagyobb része óhajtani fogja a fővárost és annak egyes nevezetességeit is megtekinteni, az erre szükséges időt pedig bajosan fogja kiszakíthatni a munkálkodásra és hivatásának szánt hét-köznapiokból.

Egészen más elbirálás alá esik Csizmarovits András és Pirchann Fridolin barátaink ugyanez véleménye, hogy a gyűlést husvét helyett a pünkösdi ünnepeken tartsuk meg s nagyon figyelemre méltók azok az érvek, melyeket erre nézve felhoznak.

Mindkettőnél leginkább az előkészítés idejének rövideége csúcsosodik ki s aggodalmaikat nyilvánítja arra nézve, hogy az eszmét nem lehet addig eléggé elterjeszteni, a kételkedőket felvilágosítani, az ingadozókat megszilárdítani, a csüggedőket buzdítani és lelkesíteni,

Sajnos, hogy ebben a részben teljes igazságuk van, mert az erdészeti altiszti személyzet túlnyomóan nagy részének egyáltalán nincs tudomása nemes irányu mozgalmunkról, abban az elenyészőleg csekély részben is, a mely ismeri törekvéseinket, még mindig igen sokan

vannak, kik nem helyeznek elég súlyt azokra, hanem könnyen veszik az egészséget s bár elismerik az eszme nagyszerűségét, életbe vágó fontos voltát, vissza riadnak a küzdelem nehéz voltától és az azzal mulhatlanul összekötött költségektől.

Bizonyára szükséges tehát időt nyerni arra nézve, hogy mindenkinek, ki már a dologba be van avatva, módja legyen ismerős kartársait szándékainkkal megismertetni s őket azok hasznos voltáról meggyőzve, küzdelmeinkbe bevonni s így az ügynek mentül több hivat toborzani, de szüksége van idő nyeresre lapunk szerkesztőjének is, kinek gyöngye vállaira nehezedik az előkészítés terhes munkája s nincs a közelében segítő kéz, mely a reá nehezedő nagy tehernek legalább egy részét emelni segítené.

A gyűlést megelőzőleg még hosszas tárgyalásokba kell bocsátkozni az országos erdészeti egyesülettel arra nézve, hogy az ügyet magáévá téve, annak élére álljon, az alakítandó egyesület vagyonának kezelését magára vállalja s ha pedig — mit nem akarunk hinni — az ezzel való tárgyalások eredményre nem vezetnének, az országos gazdasági egyesülethez kell fordulni s annak kikérni ugyanilyen irányban való támogatását. Ennek a célnak elérésére sok időt igénylő levelezést kell folytatni, majd személyesen is fáradozni, mi ismét nem csak időt, de pénzáldozatokat is követel, olyan két dolgot, melyekből az ezekben fáradozónak legkevesebb jutott, mert az előbbi hivatalával, az utóbbit pedig számos tagból álló családjával kell megosztania.

Ezeket figyelembe véve nem csak hogy semmi kifogásunk sincs az ellen, hogy a gyűlés határideje husvétről pünkösdre tétessék át, de sőt az eszmét teljesen magunkévá tesszük még abból az indokból is, hogy az időjárás áprilisban még nagyon változó s így a gyűlésre felrándulók könnyen elesnének attól az élvezettől, hogy a főváros szépségeit és nevezetességeit megtekinthessék, míg a pünködsdi ünnepeken remélhetőleg beálló szép májusi napok ennek a szándéknak is kedvezni fognak.

A fölött tehát nem szükséges vitatkoznunk, hogy vajjon a Feltámadás, vagy pedig a Szentlélek ünnepét válasszuk-e. Az erdészeti altiszti

személyzetnél, illetve annak nagy részénél még arra van szükség, hogy ennek a két ünnepnek a sorrendjét megváltoztassuk és előbb szállja meg őket a Szentlélek, hogy azután végre valahára mostani tespedésükből, élettelenségükből feltámadjanak.

Azt mondja a Szentírás, hogy midőn majd a végítéletnél az arkangyal megfujja a trombitát, azt a holtak meg fogják hallani és feltámadnak s meggy kiki érdeme szerint vagy az elkárhozásra, vagy az örök üdvösségbe. Mi nem tulajdonítunk magunknak arkangyali erőt, midőn ébresztő trombitánkat fujjuk, de hát nem is a holtaknak, hanem csak az alvóknak és szendergőknek szól annak a hangja, hát majd meglátjuk, hogy hányan lesznek azok, a kik szózatára életre kelnek és sietni fognak a maguk és családjaik üdvét keresni.

Szentlélek szállj le mindnyájunkra, hogy malasztodtól életre keljünk és feltámadjunk!

Tervezete

az „Országos erdészeti altiszti segély és nyugdíj egyesület“ alapszabályainak.

(folytatás és vége.)

18. §. A tagok segélyezése.

Az egyesület rendes tagjait és azok családjait az erkölcsi támogatáson kívül anyagilag is segélyezi; az anyagi segélyezés háromféle; nevezetesen:

- a. időleges segélyezés hosszas és költséges betegeskedéseknél, elemi csapások vagy egyéb balesetek által okozott károsodásoknál, ha ezek olyan fokuak, hogy segélyezés nélkül a tagnak anyagi romlását előidézni alkalmasok; itt a segélyezés mérve nem csak a kár nagyságától, de egyuttal az egyesület anyagi helyzetétől is függővé van téve, rendkívüli eseteket kivéve azonban a 100 koronát nem haladhatja meg;
- b. temetkezési segély, melyre minden egyes rendes tagnak tagsága hetedik havától kezdve, tehát akkor, midőn már hat havi tagsági díját lefizette, igénye van. A temetkezési segély az igény jogosult tagnak elhalálozásánál 200, hitvesének elhalálozásánál pedig 100 korona, mely segélyek a hátramaradt örökösöknek a haláleset megtörténtének igazolása után haladéktalanul kifizetendők.
- c. Állandó nyugdíj, melyben az egyesület nem csak rendes tagjait, de azoknak özvegyeire jutott hitestársait is részesíti, utóbbiakat azonban csakis özvegységük tartamára.

Az állandó nyugdíj csak a beálló szolgálatképtelenség esetén igényelhető s az a rendes tag, ki az egyesület irányában kötelezettségeinek mindenben megfelelt, a következő nyugdíjra tarthat igényt:

5 évi rendes tagság eltelte után	200 korona
10 " " " " "	300 "
15 " " " " "	400 "
20 " " " " "	500 "
25 " " " " "	600 "
30 " " " " "	700 "

Öt évnél rövidebb tagsági idő alatt szolgálatképtelenné lett rendes tagok nyugdíjra nem, hanem csak 200 korona végkielégítésre tarthatnak igényt.

Az özvegyek az itt kitüntetett nyugdíjak illetve végkielégítés felét igényelhetik, míg az árvák — tekintet nélkül azok számára — évi 60 korona gyermeknevelési járulékból lesznek részesítve 14-ik életévük betöltéig. Az özvegyek nyugdíja, valamint az árvák nevelési járuléka idővel, a mikor ezt az egyesület vagyoni viszonyai engedni fogják, emelendő lesz.

Az apátlan, anyátlan árvák az egyesület gyermekeinek tekintetnek s ennek lesz feladata vagy valamely — idővel esetleg saját — árvaházban való elhelyezésük által, vagy más módon neveltetésükről 14 éves korukig gondoskodni.

A nyugdíjazottak továbbra is az egyesület rendes tagjai maradnak s így a megszabott tagsági díjakat is fizetni kötelesek, ez által azonban abban az előnyben részesülnek, hogy öt-öt évi további tagságuk után a nyugdíjuk is megfelelően emelkedik.

A nyugdíj a szolgálatból való kilépést, illetve az özvegyeknél a férj elhalálását követő hó elsejétől lesz folyóvá téve s az életben létet, illetőleg az özvegyi állapotot is igazoló bélyes nyugtákra havonként előlegesen kifizetve.

A folyósított nyugdíjból a tagsági díjakat kivéve egyéb levonásnak helye nincs.

19 §. A tagok kizárása.

Azok a rendes tagok, kik tagsági díjaikat egy év lefolyta alatt ismételt felhívásra sem fizették be, továbbá azok, kik az emberi tisztességgel össze nem egyeztethető olyan cselekményt követnek el, mely méltatlanokká teszi őket arra, hogy a tisztesség és becsület ösvényein járó s mocsoktalan jellemű bajtársaik közt megtüressenek, az egyesület kebeléből kizárandók.

20. § Az egyesület szervezete és igazgatása.

Az egyesület szervezete és igazgatása kétféle, ugymint belső és külső.

A belső alatt értve van a központi igazgatás, míg a külsőt a vármegyék vagy kerületekként alakítandó fiókok képezik.

A központi igazgatóság élén áll az egyesület elnöke, kit akadályoztatása esetén az elnöki teendők végzésében a másodelnök helyettesíti,

A vidéki fiókok ügyeit a központtal és a tagokkal

szemben a saját kebelükben megválasztandó alelnökök intézik.

Ezekon kívül az egyesület ügyeinek vezetésében a következő tisztviselők osztoznak:

- jegyző,
- pénztárnok,
- ügyész, ki egyuttal az egyesületnek jogi tanácsadója és képviselője.

A választmány, mely első sorban van hivatva az egyesület beléletét igazgatni, 12 rendes és 6 póttagból áll s a közgyűlés az elnököt, másodelnököt, jegyzőt, pénztárnokot és ügyészt, valamint a választmányt is közfelkiáltással vagy titkos szavazás mellet elért szöbbséggel három évre választja.

A választmány $\frac{1}{3}$ ad része a választás sorrendjében évenként kilép a kilépők azonban újból megválaszthatók. Az egyesület működésének első és második évében a kilépők sorshuzás utján lesznek megállapítva.

A pénztári ellenőri teendők végzésével egyelőre az egyesület jegyzője lesz megbízva mindaddig, míg a felhalmozódott teendők szükségessé, az anyagi viszonyok pedig lehetővé teszik egy rendes pénztári ellenőrnek az alkalmazását.

Az egyesület tisztviselőinek a közgyűlés által évről-évre megállapítandó tiszteletdíj, idővel esetleg rendes fizetés jár, míg a külső választmányi tagok utazási költségben részesülnek, melynek nagyságát szinte a közgyűlés állapítja meg.

21. §. Az elnök.

Az elnök képviseli az egyesületet hatóságok és más személyekkel szemben, minélfogva minden az egyesület és tagjai érdekében szerkesztett bárminemű okiratot, mely által az egyesület akár kérelmez, akár jogot nyer, vagy szerezni óhajt, vagy kötelességet vállal, szóval az egyesület hivatalos iratait és kiadmányait a titkárral együttesen írja alá. Összehívja a közgyűlést és a választmányt, és azok ülésein elnököl. Szükség esetén rendkívüli közgyűlést hívhat össze. Meghatározza a közgyűlés napját és tárgyait. Megnyitja, vezeti és berekeszti a tanácskozásokat. Rendszerint nem szavaz, de a szavazatok egyenlősége esetén szavazatával dönt.

A közgyűlés és választmány határozatainak fogantatásáról gondoskodik és utalványozza a temetkezési járulékokat és ebbeli eljárásáról a választmánynak jelentést tesz.

Sürgős esetekben a saját felelősségére és a választmányi ülésnek utólagos előterjesztése mellett esetenként 100 (egyszáz) korona rendkívüli kiadásokat utalványozhat. Az egyesület összes tisztviselőit és közegeit ellenőrzi, esetleg őket állásukból lemozdithatja és az elmozdítottak helyét a elgközelebbi közgyűlésig ideiglenesen betöltheti. Az elnöknek a tisztviselők elmozdítására vonatkozó határozata azonban csak akkor lesz végérvényes, ha a választmány azt jóváhagyja. Bármely tisztviselő akadályoztatása esetén a választ-

mány tagjai közül ideiglenesen helyetteseket rendelhet ki. Az egyesület pénztárát és egyéb vagyonát bármikor megvizsgálhatja és negyedévenként köteles is megvizsgálni, vagy a választmány két tagja által váratlanul megvizsgáltatni.

Általában az elnök a titkárral együtt az egyesület érdekei felett őrködik.

22. §. Másodelnök.

A teendői végzésében gátolt elnököt mindenekben helyettesíti s a helyettesítés tartama alatti teendői ugyanazok, melyek az elnöknel az előző §-ban felsorolva, az ebből kifolyó ténykedése miatt azonban az egyesülettel szemben személyes felelősséggel tartozik.

23. §. A pénztáros.

A pénztáros átveszi és nyugtazza a befolyt pénzeket és minden pénzértékeket s azokat elkönyveli. Félévenként az elnökkel együttesen a pénztárkészletről kimutatást készít, melyet a választmánynak bemutat. Év végével a pénztárnapló szerint részletes kimutatást készít s összeállítja az évi zárószámadást. A pénztárnok az általa vezetett pénztári naplók helyes vezetéséért és a pénztár hűséges kezeléseért szavatol. Az elnök, illetve a választmány által utalványozott összegeket kifizeti.

Köteles a pénztáros az elnök, esetleg másodelnök és választmány két tagjának a pénztári naplóból látható egyesületi vagyont felmutatni s a befolyt összegeket 100 koronán felül gyümölcsözőleg elhelyezni. A takarékpénztári könyvek vagy más egyéb értékpapírok az elnök és ellenőr jelenlétében megfelelő zár alá helyezendők.

Kötelessége a pénztárosnak minden az egyesület részére befolyt adományokról az elnökségnek jelentést tenni.

24. §. A jegyző.

Végzi az egyesület összes írásbeli teendőit; jegyzőkönyvvezetője a választmányi és közgyűléseknek s az ezeken felvett jegyzőkönyveket az elnökkel együttesen írja alá; ezen felül gyakorolja a pénztár felett való ellenőrködést (addig míg rendszeres ellenőri állás lesz szervezve). Közreműködik a költségvetések és zárószámadások összeállításánál s az elnök vagy helyettese által kiadott bárminemű iratokat és okmányokat, valamint pénztári utalványokat ellenjegyz.

25. §. Az ügyész.

Az ügyész az egyesületnek jogi tanácsadója és képviselője a bíróságoknál harmadik személyekkel szemben.

26. §. A választmány.

Hatásköre: a pénztárnak és egyéb ügyvitelnek igőkönként való megvizsgálása, új tagok felvételének felülvizsgálása és jóváhagyása, az évi költségvetés összeállítása, záró számadások megvizsgálása s mindkettőnek a közgyűlés elé való terjesztése, ezen kívül a rend-

kivüli segélyek megállapítása és utalványozása, valamint javaslattevés a végkielégítés és évi járadékok megállapítására.

A választmány bejelenti a közgyűlésnek az új tagok felvételét s javaslatot tesz a kívánalmaknak meg nem felelő tagok kirekesztésére nézve.

27. § A közgyűlés.

Minden évben a pünkösdi ünnepek első napján közgyűlés tartandó, melyre az összes tagok a tárgysorozatot is magában foglaló meghívóval 14 nappal előbb meggyvendők. A közgyűlés határozat képességéhez a rendes tagok összességének 10 %-ka kell hogy együtt legyen. Abban az esetben, ha a szabályszerűen összehívott közgyűlés részvétlenség folytán határozatképtelen lenne, 14 napi határidővel újabb közgyűlés hívandó egybe, mely azután tekintet nélkül a megjelent tagok számára a tárgyalásra kitűzött ügyekben jogérvényesen dönt.

A közgyűlésen megjelentek jogosultságukat tagsági igazolványokkal az elnökségénél a közgyűlés megnyitása előtt igazolni tartoznak; ugyanakkor bemutatók a magukat képviseltetni óhajtó tagok meghatalmazásai is.

Av egyesület ügyeinek végérvényes elintézésére a közgyűlés van hivatva s így minden az egyesület életébe vágó fontosabb mozzanat itt nyer elintézt.

A közgyűlés választja a választmányi tagokat és az egyesület tisztviselőit, őrködik az alapszabályok pontos betartása felett, azokat esetleg módosítja, természetesen a magas kormány jóváhagyásának fentartásával.

Az első közgyűlés Budapesten tartandó meg, a következők helyére nézve azonban mindig az előző közgyűlés határoz.

A közgyűlés felülvizsgálja a választmány által eléje terjesztett számadásokat s megadja a felmentvényt.

A szabályoknak meg nem felelő tagok kizárása jogérvényesen a közgyűlés által történik, mely egyúttal hivatva van tiszteletbeli tagok választására is.

Az évi költségvetés, végkielégítések és évi járadékok végleges megállapítása a közgyűlés hatáskörébe tartozik, valamint hivatása a választmány és tisztviselők tevékenységéről s az egyesület beléletéről szóló évi jelentés felülbírlása.

Rendkívül fontos ügyek felmerülésénél az elnök a választmány előzetes jóváhagyása mellett rendkívüli közgyűlést ki össze.

28. §. Hatósági felügyelet.

1. Az egyesület vagyonát és belügyeit az elnökség a választmánynyal függetlenül kezeli, de felügyeleti joga van a közigazgatási helyi hatóságnak és a magyar kir. belügyministeriumnak.

2. Az esetben, ha az alapszabályokban meghatározott cél és hatáskört az elnökség, választmány, avagy a közgyűlés meg nem tartja és ha e működése által akár az egyesületi tagok vagyoni érdeke, akár

az állam biztonsága veszélyeztetve lenne, jogában áll a felügyeletre jogosított hatóságnak az egyesület működését felfüggeszteni és a megejtett vizsgálat eredményéhez képest az egyesületet vagy végkép feloszlítani, vagy esetleg az alapszabályok szigorú betartására, különbeni feloszlítás terhe alatt, szorítani.

29. § Az egyesület megalakulása és feloszlása

1. Az egyesület megalakul, ha az alakuló közgyűlés a megalakulást kimondja.

2. Ha a választmány az egyesület fennállását a tagok számának feltűnő kevesbedése vagy más fontos körülmény folytán veszélyeztetve látná, rendkívüli közgyűlést hív össze és ezt ennek bejelenti.

A feloszlítás esetén a meglévő vagyon első sorban a fennálló tartozások fedezésére, illetve a segélyigények kielégítésére fordítandó. A fennmaradó tőke az országos erdészeti egyesületnek lesz rendelkezésére bocsátva oly czélból, hogy az az erdészeti altisztek gyermekeinek iskoláztatási segélyére gyümölcsöztessék.

A közgyűlésnek a feloszlítás, illetve a fennmaradt tőke hovaforrása iránti határozata foganatosítás előtt jóváhagyás végett a magyar kir. belügyminiszeriumhoz felterjesztendő.

LEVELEZÉS.

Böös 1899 február 20.

Tekintetes szerkesztő úr!

Kérem szives elnézését, hogy alább soraimmal alkalmatlankodom, de hiszen ezt nem annyira a magam érdekéből, mint inkább a közös érdekekben teszem.

Arra nézve kérek ugyanis felvilágosítást hogy a gyűlésen mely napon kelljen megjelenni (április 2 vagy 3-án) s hol lesz akkor a találkozó, mert mint jó magam, úgy bizonyára többen is lesznek olyanok a kartársak közt, kik nem ismerik ki magukat; hiába, szó a mi szó, de nagy falu az a Budapest.

Csakugyan nagyon üdvös dolog lenne a kitűzött czélt elérni s a nyugdíj egyesületet megalakítani, különösen reánk nézve, kik magán uradalmaknál állunk alkalmazásban. Ime példa rá szegény elaggott atyám, ki 30 éven át hűségesen szolgált egy magán uradalomban s most már a sok fáradozás és törődés után telmondani kénytelen, mert hát hiába, a fáradt test nem bírja már tovább a szolgálatot. Igen ám, könnyű felmondani, de más kérdés az, hogy miből lehessen megélni az élet hátralevő napjaiban, mert annál az uradalomnál, hol szolgálatban áll, szó sincs a nyugdíjról s így még szerencséje a szegény öregnek, hogy sok nélkülözés árán valamiképp össze tudott kuporgatni öreg napjaira.

Én most ugyanabban az uradalomban atyám örökébe léptem, illetve utódja vagyok s így szemem előtt az ő szomorú példája, miért is a legnagyobb örömmel és lelkesedéssel sorakozom a kibontott zászló alá, abban az

édes reményben, hogy példámat hasonló buzgósággal fogják követni a többi hasonló helyzetben levő kartársaim s közös fáradozásunknak sikerülend megalakítani nyugdíj egyesületünket, mely hivatva lesz enyhíteni nyomorunkat öreg napjainkban.

Szerény soraim szives közlését kérve maradtam a szerkesztő urnak

igaz hive
Makky Gyula
urad. vadász.

A gyűlés napját és óráját, valamint a gyülekezési helyet a legpontosabban fogom majd megállapítani s a jelentkezőkkel nem csak lapunk útján, de külön is annak idején közölni. A főváros három pályaudvarában, valamint a gőzhajó állomásokon gondoskodva lesz arról, hogy az érkezőket erre felfogadott hordár fogadja s nekik a további utasításokat megadja. Alulírt sem költséget, sem fáradságot nem fog kimélni, hogy a sikert biztosítsa.

A szerkesztő,

Belényes 1899 február 22.

Tekintetes Szerkesztő Úr!

A létesítendő országos erdészeti altiszti nyugdíj egyesületre vonttkozólag a nagyváradi gör. szert. kath. püspökségi nradalom erdészeti altisztjei nevében vagyok bátor a következőket tudtára adni:

1. A teljes nyugdíj már a 30-ik befizetési év után — tekintet nélkül a szolgálatképes vagy képtelen voltra — legyen esedékes.

2. A teljes nyugdíj legalább 600 és fegfeljebb 1000 Korona legyen.

3. A befizetések ne csak havi, de negyedévi részletekben is legyenek teljesíthetők. Tekintettel arra, hogy egyes uradalmaknál a fizetések teljesítése negyedévenként eszközöltetik s a befizetések költségei kimélni tekintetéből lehetőleg chepue lapokkal eszközöltessenek.

4. Hogy az ötven évet meghaladt koru szaktársaink is, kik legalább 5 évig még szolgálatképesek szintén felvétessenek az egyesületbe, de két vagy háromszoros díj fizetés mellet oly formán, ha t. i. 5 vagy 10 évig fizetnek az alapra, akkor már 10 vagy 20 év legyen a nyugdíjra számítható.

Mindezek után még bátorodom szerkesztő ur tudomására hozni, hogy a közgyűlésen (alakuló gyűlés) való képviseltetésre alólírott bizattam meg.

A szerkesztő urnak kiváló tisztelője:

Flóra Károly.
püsp. urad. központi fővadász.

Az országos gyűlésen résztveendők névsora.

I. Feltétlenül megjelenők:

1. Podhradszky Emil, Szászsebes.
2. Krizsán György, Szelistye.
3. Csizmás Száva, Boros-Jenő.
4. Nemes Gyula, Duna-Földvár.
5. Stenczinger Ede, Uj-Lehota.
6. Flóra Károly, Belényes.

7. Ratimonszky Gábor, Nograd-Kálló.
8. Stift György, Kapuvár.
9. Szücs József, Magyoród.
10. Martinek Ferencz, Hont-Börzsöny.
11. Balázs Mihály, Ó-Tusnád.
12. Kiss Pál, Gönyös-Solymos.

II. Bizonytalan megjelenésűek:

1. Szlimák János, Nyitra-Kolos.
2. Berger Antal, Janofalu.

Ide csak azokat iktattuk, kik a felhívás megjelenése óta jelentkeztek s részben a felmerülendő költségekhez is hozzájárultak. Felkérjük mindazokat, kik a gyűlésen megjeleneni szándékoznak, ezt velünk mielőbb vagy postautalvány szelvényén, vagy pedig külön levélben közölni. A bizonytalan megjelenők rovata alá azok esnek, kik csak esetleges megjelenésüket jelentik be.

Az alapszabályokat tartalmazó lapokból nagyobb mennyiséget hagyunk készletben s így az esetleg ujonnan belépni kívánó előfizetőinket kérjük arra nézve nyilatkozni, hogy a lapot február eleje, vagyis a mozgalom megindításának kezdetétől kívánják-e megkapni.

Feltétlenül megjelenők volnánk hát már annyian, mint az apostolok; vajjon sikerülend nekünk is úgy elterjeszteni nemes eszménket a kartársak közt, mint azoknak sikerült elterjeszteni Jézus tanait? Talán igen, mert hiszen azoknak nyers, műveletlen tömeggel volt dolguk, míg mi felvilágosodott emberekhez beszélünk. Reméljük, hogy az apostolok száma most már rohamosan fog gyarapodni. Az újabb jelentkezőket folytatólag a következő számokban közöljük.

Különfélék.

Kérelem. Az országos gyűlés előkészítésével tekintélyes kiadásaink vannak, melyeket csak úgy leszünk képesek elviselni, ha hátralékosaink az előfizetési díjaikat mielőbb beküldik, miért is erre őket ezennel felkérjük.

Az Erdészeti Zsebnaptár néhány példánya még rendelkezésre áll s azt 1 frt 65 kr. beküldése mellett ajánlva küldjük.

Az ötvenéves czeruza. Azok közül, a kik naponta használják a villág egyik legelterjedtebb írószerét a fekete czeruzát, kevesen tudják, hogy ezt a hasznos jószágot éppen ötven évvel ezelőtt találta föl egy Aliber nevű finn kereskedő. Aliber 1842-ben Szibériában utazott és a hideg ország déli határán elhúzódó hegyek között véletlenül nagy mennyiségű grafitra bukkant. Azonnal arra gondolt, hogy a grafitot valamilyen módon földolgozza és értékesítse. Bányát nyitattatott a hegyek között és a negyvenet évek vége felé próbált először írószert készíttetni a grafitból. Ez volt az az írószer, a mely ma czeruza néven szerepel az író- és

rajzoló emberek körében. A kísérlet pompásan sikerült, úgy, hogy 1854-ben már társaságot alakítottak a Martinsky Mine név alatt világhírűvé lett szibériai grafitbányák kiaknázására. A hegyek között mérhetetlen mennyiségű grafitot találtak. Azóta mintegy 33.000 métermázsát bányásztak ki. A világon használatban levő czeruza nagy része még ma is szibériai grafitból készül.

Erdei orvtámadás. Lőcséről írják: Konrád Ede svedléri papirgyáros Julia leánya szombaton vőlegényével Fischer Mártonnal a városba hajtatott, hogy jeggyűrűt vásároljon. A jegyesek magukkal vitték a kocsin a menyasszony öcsését, a tizennyolcz éves Konrádot is. Mikkor a merényi erdő előtt elhaladtak, az erdő rejtekéből pisztolylövés dördült el s a golyó a fiatal Konrád karjába furódott. Az orvos kivette a golyót a sebesült karból. Az orvtámadást állítólag a szép menyasszony egy kikoszorózott udvarlója követte el.

Melyik felünkön aludjunk? Loys-Gulyon dr. francia orvos erre a sokat fölvetett kérdésre azt feleli, hogy az alvás első óráiban a jobb felünkön, hogy a legutóbb fölvetett táplálék könnyebben a gyomorba juthasson, azután pedig a balfelünkön, hadd tánguljon a gyomor és hadd emészen könnyen. A hason való alvás ártalmas, a hátan való pedig egyenesen veszedelmes, főleg férfiaknál. A francia még ilyen kérdésekben sem tagadja meg magát Loys-Guyon dr.-ban. Mert még azt a tanácsot is adja, hogy álmunkban ne diskuráljunk, ez illetlenség és ne horkoljunk, ez nem esztétikus dolog.

A virágok szerelme: A virág is csak olyan gyámoltalan a szerelemben, mint az ember. Ha az anyatermészet kissé széthelyzete egymástól, a mit az égiek egymásnak szántak, sok bajjal jár, a míg összehatalálkoznak. Pedig nem egy virág van, a melynél a porzó s a bibe más-más növényeken fordul elő; ilyen például a kender, a nyárfa vagy a Phoenix dactylifera, mely utóbbinak gyümölcsei egyes népek eledeléül szolgálnak. E népek a növények mesterséges megtermékenyítéséhez fognak, olyformán, hogy porzós virággal bíró ágakat akasztanak a nővirágu ágak közé, melyekről a szél vagy a rovarok a porzót a nővirágra viszik. Eltörpül az ember művészete ama nagyszerű eszközök mellett, a melyekkel a természet rendelkezik. Erős szél vonul végig a pálmák tetején, megrázza a porzókat s egész felleg virágpor hull a bibére: az egykor oly rossz hirben állott bűdös-köeső sem más, mint a szél által a coniferák virágjából lerázott virágpor. A vízi növényeknél már egészen másként áll a dolog, ott a közvetítő a hab és a hullám. A legérdekesebb megtermékenyülési folyamatok egyike a Walliseria spiralisé is. Midőn a porzós virág tökéletesen kifejlődött, egyszerre elválik a nyelétől s felemelkedik a vízszíne: itt a virágpor lehull a porzókról s ösztönszerűleg a nővirág bibéjéhez uszik.

Egy gyorsvonat katasztrófája. Brüsszel közelében, a foresti pályaudvaron olyan vasuti katasztrófa történt, a melyenhez hasonlóra még nincs példa a belga államvasutak történetében. Mint Brüsszelből jelentik, a Monsból jövő és teljes erővel a foresti pályaudvarra berobogó gyorsvonat beleütközött a Tournai-ból jött és éppen az állomáson álló vonatba. A gyorsvonat gépe nekiment az álló vonatnak és néhány kocsiját egészen szétforgácsolta. A mikor az állomás személyzete munkásokkal együtt mentésre sietett, az összeütközésnek rettenetes hatását

látta. A kocsirombok alól megsebesült emberek kinos nyögése hallatszott és itt-ott letépett emberi test részeket lehetett látni. A halottakat és a sebesülteket összeszedték és ekkor kitűnt, hogy az összeütközés következtében 33 ember meghalt, 60 veszedelmesen és 150 könnyen megsebesült. A veszedelmesen megsebesültek közül is 10 haldoklik. A katasztrófát, mely a brüsszeli déli pályaudvaron az egész szolgálatot megakasztotta, az okozta, hogy a gyorsvonat gépésze a sűrű ködben nem vette észre a jelzést, mely megállást parancsolt.

Villámos különlegességek. Mi mindent föl nem talál az amerikai! Egy Ohio-állambeli technikus föltalálta az ostornak egy villámos pótlóját, a melyet emberséges ösztökélőnek nevez. A kocsis bakja alatt kis villámos telep van, a melyből a lovak hátán végig drót vezet a fejszerszámgig, ennek szíjazatával valahogy össze van kapcsolva. A drótból egy sósvízzel itatott szivacs csüng ki, a mely a ló természetes melege következtében mindig nedves marad. Ha aztán ostort kellene használni, a kocsis kissé megnyomja a telep gombját, s ez ugyanoly hatással van, mint az ostor.

Főnyeremény-tragédia. Különös történetet olvasunk egy bécsi lapban. Egy bank- és váltóüzlet tévedése szerelmi tragédiának vált indító okává, a nélkül azonban, hogy erről a nevezett banküzlet tehetne. Szorgált egyszer Bécsben egy szakácsnő, a ki megtakarított pénzén vett egy 1860-as sorsjegyet. A mikor idő multával a szakácsnő elhagyta Bécsét és Tetétlenre ment szolgálni, megbizta a banküzletet, a melynél sorsjegyét vette, hogy ha netalán ő ütné meg a főnyereményt, erről nyomban értesítsék táviratban. Mivel azonban csodálatosképen mindig más ember üti meg a nagy lutrit, a mi szakácsnőnk is esztendőig el volt Tetétlenben, mit sem hallva sorsjegyeről. Végre kapott levelet a bécsi váltóüzletől, a mely tudtára adja, hogy a restanciák átvizsgálása alkalmával észrevették, hogy a szakácsnő sorsjegyét már évekkel ezelőtt kihúzták a főnyereménnyel, a melyet tehát, ne hogy elévüljön, sürgősen reklamálni kell. A levél sok udvarias bocsánat kéréssel végződött, a miért elmulasztották idejekorán figyelmeztetni a nyerőt szerencséjére. de hát az ilyen szerencse híre soha sem érkezhetik későn és a többi és a többi. A szakácsnő főnyereményének híre úgy terjedt el Tetétlenben, akár a futó tűz. Két csendő, Krisztusz Lajos és Hellstab András, régen kereste már a szakácsnő kegyét s most hirtelen fölgazdagodásának hallatára formaszerű házassági ajánlatot tett neki mlnd a kettő. A kissé vénülő szakácsnő hajlandó volt nőül menni Krisztuszhhoz, a mellőzött jelölt erre azzal fenyegetőzött, hogy lelövi őket, de ezt nem vették komolyan. Röviddel ezután azonban a lapokban körözőlevelet lehetett olvasni, a mely Hellstab csendőt kétszeres orgyilkosság miatt üldözi. A vetélylars két puskalövővel csakugyan megölte társát és annak menyasszonyát, aztán világgá ment. Pár napja a gyilkos tetemtét is megtalálták egy vasuti töltés mentén. Robogó vonat elütötte és szörnyen összeroncsolta. A meggyilkolt mátkapár temetése után való nap újabb levél érkezett a néhai szakácsnő címére. Egy rokona fölbonította. A bécsi bank irta, alázatosan bocsánatot kér a tévedésért, elvétették a sorsszámot, nem a 3., hanem a 8. a helyes, az pedig másnak a sorsjegye, szóval nincs főnyeremény... Ha ez a második levél egy nappal korábban érkezik, akkor ugyan több lett volna egy családott, szegény szakácsnővel, de kettős gyilkossággal és egy valószínű öngyilkossággal kevesebb,

A czár gombja. A minap Jalta orosz városkában meghalt egy többszörös milliomos: Hoffschneider,

a ki, mint a czár udvari szabója szerezte meg vagyonát. Negyven évvel ezelőtt még egyike volt a város legszegényebb embereinek; egyszerű foltozó szabó volt s keserves munkával kereste a kenyerét. A véletlen szerencse aztán egyszerre gazdag és irigyelt emberre tette. A hatvanas években II. Sándor czár meglátogatta a kis várost, a melyben a szabó lakott. A mint leszállott hintájáról az uralkodó, kabátja valahol megakadt s a gombja leszakadt. A czár e miatt nagyon elkedvetlenedett. Egyszerre egy kis emberke tört át a czár környezetén s megállva az uralkodó előtt, engedelmet kért, hogy a gombot fölvarrassa. A császár kíséretében levő fényes egyenruhájú, hatalmas urak csak elbámultak a kis ember merészségén, de a czár nagyon örült, hogy egyenruháját ismét rendbehozhatja. A szabó néhány pillanat múlva el is végezte dolgát s megköszönve a czár kegyét, el akart menni.

— Várj egy kicsit, csak kell valamit kapnod a munkádért, mondta az uralkodó.

— Boldog vagyok, hogy felsegédnek szolgálatot tehettem, felelt a szabó. Persze, ha czimert adna felseged...

— Miféle czimert? kérdezte a czár csodálkozva.

— Nos, ha felseged megengedné, hogy czimeremben udvari szabónak nevezem magamat, nagyon megvolnék jutalmazva.

A czár mosolygott s megadta az engedelmet. Az egész jelenet az utcán történt s az új udvari szabót csakhamar az egész városban megismerték s egyre másra kapta a megrendelést. Rövid idő alatt, mert nagyon takarékos ember volt, nagy vagyont szerzett s többszörös milliomosként halt meg.

Szerkesztői üzenetek.

Kiss Pál urnak. Gyöngyös — Solymos. A beküldöttnek nagy hasznát veendjük a befejezéshez közelgő röpiratban; köszönet a kiváló buzgóságért! Az a gondnokság nem járhatja már lapunkat ujév óta, addig vezetője rendelte. Garay József urnak Mosonban. Kassán igenis van folyamfelvigyázói iskola, forduljon ennek az igazgatósághoz. Bihari előfizetőknek Parkas István úr előfizetett lapokra s lakelyeül Uszal, u. p. Árpád volt jelezve, a küldött lapok azonban azzal jöttek vissza, hogy czimzett elutazott. Ki lenne szives velünk pontos czimét közölni? Czikkek beküldőinek. Kérünk egy kis türelmet, a beküldött cikkeknek sorát ejtjük. Mostanában az egyesület ügyei vették nagyon igénybe lapunkat. Kerekes György urnak Bruszturán. Mint már levelező lapon értesítettük, bátyja halálát minden parczben várják.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

121 sz. 1899.

ERDŐŐRÖK KERESTETNEK!

Kellően felszerelt kérvények beküldése határideje f. évi márczius hó 5 ike, Schmidt Zsigmond társulati főerdész czimére.

A fizetési igények megjelölendők és a kinevezettek állásaikat ez évi május hó 1-én tartoznak elfoglalni.

Az első Szászrégeni tutajkereskedő társulat erdőhivatala

Szász-Régenben.

ERDÉSZETI MAGVAK!

ERDÉSZETI MAGVAK!

Magyar
Fenyőmag Pergető Intézet és erdészeti
magkereskedés

Faragó Béla, Zala-Egerszegen.

Kitüntetve diszoklevél, arany-, ezüstéremmel.

Ajánl mindennemű hazai és külföldi szavatolt legmagassabb csiraképességű

ERDÉSZETI MAGVAKAT,

kocsányos és kocsánytalan tölgymakkot.

Árjegyzék és számos erdészeti hatóság elismerő nyilatkozatának
gyűjteménye kívánatra bérmentve küldetik.

1—8

MEGJELENT

a

BLUM ÉS TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legújabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú czégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságú földmivelésügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus
hó 11-én kelt magas intézkedésével,

czégünk ujjalag megbízott

a nagytekintetű erdőtisztek és az erdészeti altisztek egyenruha szállításával.

Tisztelettel értesítjük, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készítettnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

Óvakodjék mindenki oly czégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják
régii vevőinket félrevezetni.

Kiváló tisztelettel

BUDAPEST, IV.

Sütő utca 2, Szervitater sarkán.

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József főherczeg udvari szállító.
Szerb kir. udvari szállító. A földm. m. kir. miniszterium szállító.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.